

liko žlahtnih gospa, koliko Bogu posvečenih devic, koliko plemenitih oseb je postalo igrača tem divjim zverinam! Škofje so vjeti, duhovniki in svečeniki vsake vrste umorjeni, svetinje sv. mučencev izkopane in raztresene; — povsod se razlega le toževanje in jok, na vse strani vidiš tisočere podobe nemile smrti. Porušena je rimska država. Priča je kraj, v katerem sem bil rojen, kjer je razun neba in zemlje ter trnja in goščave vse propalo“.

Zares nesrečni časi! Pa to je bil še le začetek razdjanja; hujše gorje je še sledilo. Da-si se ne da lahko povedati in popisati, kaj je za onega časa naša domovina trpela, užali se že pri površnem oziru v ono žalostno dobo srce vsakega domoljuba. Vse bolj milo se pa stori še krščanskemu srcu, ako pomisli, da so ovi divji narodi, ki so po vaseh in mestih plenili, požigali in morili, pomandrali in ugonobili tudi žlahtno setvo pravega spoznanja božjega in svetih resnic ter krščansko vero po naših krajih skoraj čisto zatrli.

Mnogo škode so v vsakem oziru napravili že arijanizmu vdani zahodni Goti, ko so pod vodstvom kralja Alarika pleneč in požigajoč drvili proti Rimu, potem pa pred Rimljani iz Italije bežali, a vsa po njih povzročena škoda ni nič v primeri s tem, kar je naša domovina trpeti imela, ko je grozoviti Atila, „šiba božja“, prignal v Panonijo divje Hune. Požgane vasi in razdjana mesta so zaznamovale pot teh divjakov, pred katerimi se je vsa Evropa tresla. Tudi Ptuj je okusil l. 452., ko so z Ogerskega v Italijo drli — njihovo besnost. Bogato in imenitno mesto je bilo v kratkem pogorišče in razvalina.

Atila je sicer že v naslednjem letu umrl, pa doba britkosti še ni minola. Trpela je še precej časa, kajti za Huni prirazbijali so v naše kraje vzhodni Goti, za temi Heruli, Gepidi, Longobardi, Slovenci in slednjič še „pesjani“ Obri ali Avari in Madjari — vsi ali pagani ali krivoverci. V tej občni stiski in sili so bili kristijani večji del poklani in krščanski veri ni bilo precej časa ne duha, ne sluha, kajti bila je malo ne v zemljo zateptana. Tudi se v teh grozljivih zmešnjavah ni našla roka, katera bi nam bila kakšne vesti iz one dobe zaznamovala. Zato se moramo zadovoljiti s kratko opazko, katero nam je na svedočbo nekega Paladija prihranil že omenjen Jurij Hauptman, farni vikarij pri sv. Martina na Hajdinji v svoji zgodovini Ptujskega mesta, namreč, da je po smrti Ptujskega škofa Marka škofijo v Ptuj oskrboval ob enem Ljubljanski škof Cest. Pa dolgo to ni moglo biti, kajti Goti so si Stajarsko bili večji del pod svojo oblast spravili in še le, kedar jih je Narzes, vojskovodja cesarja Justinija v dveh krvavih bitkah skoraj do slednjega ugonobil, je bil l. 557. Virgilij

za škofa v Ptuj postavljen. On je naveden v aktih cerkvenega shoda, ki je bil l. 558. v Beneško mesto Grado sklican. Virgilij je zadnji po imenu znan škof v Ptuj. Za Goti so namreč prihruli na Stajarsko drugi zgoraj imenovani paganski narodi, ki so si celo lastno kraljestvo osnovali in v tej dobi je Ptujška škofija prenehala. Za našo domovino je nastopila noč paganstva, v katero je prvi žark krščanstva šinil početkom sedmega veka.

(Dalje prih.)

Smešnica 17. „Vi ste mi“, huduje se Strglav, „včeraj v oštariji očitali, da sem Vam na dolgu! Kako ste mogli to reči?“ — „Vi se motite“, odgovori Miklav, „na robe, jaz sem bil edini, ki Vam tega ni očital“.

Razne stvari.

(Dijaško semenišče.) Jutri, dne 26. aprila pridejo Nj. ekscelencija mil. knezoškof v dijaško semenišče ter bodo blagoslovili oltar v kapeli tega zavoda. Doslej je bil le-ta le bolj za silo, sedaj pa so ga spopolnili ter je s tem dobila kapela že precej lično podobo.

(Spomin) V ponedeljek, dne 22. aprila je bilo v Spodnji Polskavi blagoslovljenje lepega kipa Dev. Marije, ki so ga postavili sredi vasi, to pa, kakor se bere na stojalu kipa, v spomin zlate sv. maše papeža Leona XIII. 25-letnice škofije oblasti mil. knezoškofa Jakoba Maksimilijana in 40-letnice vladanja Nj. veličanstva Franca Jožefa I.

(Podružnica) šolske družbe sv. Cirila in Metoda za Ptujski okraj ima na belo nedeljo ob 6ih popoldne v „Narodnem domu“ svoj letni zbor. Na dnevnem redu je poročilo načelnštva in volitve. K mnogobrojni vdeležbi vabi vljudno Načelnštvo.

(Učiteljsko društvo) za Ptujski okraj priredi v četrtek, dne 2. maja pomladni izlet k sv. Vrbanu v Slov. gor. Ob 10ih popoldne se bode služila slovesna sv. meša, potem bode običajno mesečno zborovanje v ondotnej šoli in pri tem bode g. nadučitelj Janez Kocmut predaval o zgodovini Vrbanske šole. Ob lih popoldne je vkupen obed v gostilni g. Mariniča, kuvert 50 kr. Vesela pomlad, čarobno-krasen razgled z griča Vrbanskega, Gregorečeva godba in rujni Mariničev vrbancec vabijo najvljudneje k obilni vdeležbi. Odbor.

(Zborovanje) podružnice sv. Cirila in Metoda za Veliko Pirešico bode na belo nedeljo, dne 28. aprila ob 3. uri popoldne v gostilni g. J. Aschenbergerja v Galiciji.

(Novačenje.) V meseci maji začne se nabor novakov za c. kr. armado in pridejo letos na vrsto mladeniči rojeni v letih 1868, 1867, 1866.

(Blag spomin.) V petek, dne 19. aprila zjutra je umrl vlč. g. dr. Avguštin Kukovič, kn. šk. duh. svetovalec, profesor bogoslovja in podvodja duhovnišča v Mariboru. Na njegovem grobu žaluje ne samo ožji krog njegovih znancev, ampak cela naša škofija. Naj počiva v miru!

(Požar.) Na veliko noč je pogorelo Štef. Sternu, posestniku v Račah gospodarsko poslopje; istotako posestnikoma J. Požegarju in P. Brglezu. Škode je pri 4000 gl.

(Posojilnica v Šoštanji) ima v ponedeljek, dne 29. aprila 1889 ob 10. uri dopoldne, svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo o delovanju leta 1888, ter odobrenje letnega računa in bilance 2. Volitev ravnateljstva in nadzorništva. 3. Razni predlogi. Ko bi ne prišlo zadostno število udov k zboru, vrši se ob 11. uri drugi občni zbor ravno tam in s tistim dnevnim redom. Odbor.

(Odrajtila.) V slov. okrajih bodo odraajtila ali nabira vojaških novincev v dneh 6.—10. maja v Ljutomeru, 13.—21. na Ptuj, 23.—29. v Brežicah, od 21. maja do 12. junija v Celju, 13. do 19. junija v Slov. Gradci; od 21. do 27. junija v Konjicah in v Šmarji, od 6.—12. junija v Radgoni, od 13. do 25. junija v Mariboru.

(C. kr. okr. glavar) na Koroškem postal je g. Fr. Kolenc. Prijaznega gospoda osebno poznajo v Ljutomeru, v Slovenjigradu in v Celju, kjer je služil kot okrajni komisar. Iz Celja prišel je v Celovec za vladnega tajnika in je bil tam baje jedini uradnik, ki je slovensščine zmožen v besedi in v pismu.

(Slov. slovstvo.) G. učitelj A. Fantek je zložil pripovedno pesem: „Godec“. Pesem pripoveduje poleg narodne pravljice, kako je nastalo Vrbsko jezero pri Celovci. Drobna knjižica se dobi pri J. pl. Kleinmayerju in Ferd. Bambergu v Ljubljani in stane nevezana 1 fl. 20 kr., lepo vezana pa 1 fl. 80 kr.

(Nemila smrt.) Iz Slov. Bistrice se nam poroča, da je tamošnje nemško bralno društvo ali „casino“ v marčiji t. l. mirno — zaspalo. Prosi se za dobrodejno pomilovanje.

(Posojilnica v Mariboru) imela je od 1. januarja do 30. marčija t. l. denarstvenega prometa 187.361 fl. 83 kr. in sicer: A. Dohodkov 94.615 fl. 95 kr., stroškov 92.745 fl. 88 kr. B. Posojil se je izplačalo 49.994 fl., vrnilo pa 24.676 fl. 78 kr. C. Hranilnih vlog se je vložilo 51.907 fl. 19 kr., vzdignilo pa 28.742 fl. 74 kr.

(Avstrijsko vojaštvo.) Ako se gleda na jezik, ki ga govore naši vojaki, razdelimo jih lahko tako-le: Nemcev je 227.230, Čehov 174.268, Madjarov 172.234, Poljakov 75.613, Hrvatov 78.515, Rusov 74.675, Slovencev 27.513 in Italijanov 15.669. Slovanov je torej 430.583, Nemcev in Madjarov vkup pa le 399.464. Iz teh števil se nauči lahko človek veliko.

Loterijna številke:

V Trstu 20. aprila 1889:	49, 8, 22, 45, 67
V Lincu „ „	6, 28, 59, 86, 24

Oznanilo.

S 1. dnem julija meseca 1889 začne se poluletni poduk na **deželni podkovijski šoli v Gradci** in razpiše se s tem za uboge podkovače 10 deželnih štipendij po 50 gl. in po mogočnosti s prostim stanovanjem v zavodu, vrhu tega pa še več štipendij po 50 gl. od nekaterih okrajnih zastopov in gospodarskih podružnic.

Pogoji za vzprejetje so ti-le: Vsaj 18letna starost, zdravje in močno telo, domovinska pravica na Štajarskem, dobro dovršene ljudske šole in vsaj 2letno delovanje kot kovaški pomočnik.

Vsak prošnjik se zaveže z reverzom, da bo po dovršenem poduku podkovaško obrt vsaj 3 leta na Štajarskem, oziroma v okraju, od katerega je štipendijo prejel, kot mojster ali pomočnik izvrševal.

Prošnje za reverzom, krstnim listom, domovinskim listom, zdravniškimi in šolskimi spričevali, učilnim listom in delavsko knjigo, spričevalom o premoženju in nravih naj se dopoljšjejo vsaj do konca majnika 1889 deželnemu odboru.

Taki podkovači, katerim ni toliko za štipendije, kakor za poduk, naj dokažejo, da so 18 let stari, da so ljudsko šolo dobro dovršili in se naj oglasijo z učilnim listom in delavsko knjigo, v prvih treh dneh podučevanja pri ravnatelju zavoda.

V Gradci, dne 10. aprila 1889.

Od štajarskega deželnega odbora.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da odprem svojo pisarno, dne 1. maja 1889 v Celju, v Kondušarjevi hiši, blizo c. kr. okr. glavarstva.

Dr. Jurij Hrašovec,
odvetnik.

Prodajalnica z mešanim blagom

se da v najem v Žičah tik ceste, ki se deli na Konjice, Poličane in Šentjur, in sicer: štacuna, dve izbi, klet, kuhinja, hlev za več glav živine in kubinski vrt. Poslopje, ki je bilo že 10 let z dobrim vspehom kot štacuna v najemu, je lepo zidano. Več pové lastnik

Janez Gosak,

župan v Žičah pri Poličanah.